

Podmioty powiązane

Szanowni Państwo,

w tym roku ustawodawca zafundował nam rewolucję przy dokumentowaniu transakcji pomiędzy podmiotami powiązаныmi. Piszemy o tym szerzej w pierwszym artykule biuletynu. Warto jednak zwrócić uwagę nie tylko na to, jak będzie, ale również jak było. Nowe przepisy dotyczyć będą dokumentacji dla transakcji zawieranych po 1-szym stycznia 2016r. Zgodnie z okresem przedawnienia, za minione sześć lat podatnicy powinni sporządzać dokumentację cen transferowych zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Najistotniejszym problemem w świetle obecnych przepisów jest limit transakcji. Co do zasady podmioty powiązane zobowiązane są uzasadniać rynkowość stosowanej ceny w przypadku, gdy wartość obrotu z podmiotem powiązany przekroczyła odpowiednio równowartość 30.000 EUR przy świadczeniu usług oraz 50.000 EUR przy dostawie towarów. Jednocześnie łączenie transakcji na potrzeby obrotu dokonuje się w obrębie określonej kategorii, dla której ustawodawca wskazał wartość limitu. W wyroku z dnia 10 maja 2012r. (II FSK 1894/10) NSA stwierdził, że *obowiązek sporządzenia dokumentacji, o której mowa w art. 9a ust. 1 ustawy o CIT powstaje, jeżeli wartość wszystkich świadczonych usług tego samego rodzaju z tytułu transakcji z podmiotem powiązany przekroczyła kwotę wskazaną w art. 9a ust. 2 pkt 2 wymienionej ustawy. To dopiero zsumowanie wartości świadczeń w danym przedmiocie wskazuje na jedyną przywołaną w art. 9a ust. 2 pkt 2 wartość, którą jest kwota 30 000 Euro, przekroczenie której powoduje powstanie obowiązku sporządzenia ww. dokumentacji.* Analogicznie wypowiedział się sąd w wyroku z dnia 15 stycznia 2013r. (II FSK 1052/11), w którym orzekł, że *jeżeli podatnik zawiera kilka transakcji z tym samym podmiotem powiązany, ale dotyczą one różnych świadczeń, dla których określono różne ceny, to wartość tych poszczególnych świadczeń nie podlega zsumowaniu.* W praktyce te różne świadczenia to świadczenie usług lub dostawa towarów.

Taka wykładnia sprawia, że podmiot wynajmujący na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego np. nieru-

W tym numerze:

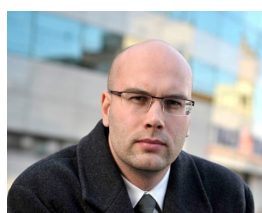
Zmiany w zakresie sporządzania dokumentacji podatkowej między podmiotami powiązany	<u>2</u>
Zmiany w PCC od 2016 r.	<u>3</u>
Sprzedaż samochodu a aktualizacja informacji VAT-26 – wyrok WSA	<u>4</u>
Korekta VAT w przypadku zniszczenia dokumentacji i faktur	<u>5</u>
O nas	<u>5</u>

chomość i jednocześnie świadcząc dodatkowo inne usługi, niewielkiej nawet wartości, zobowiązany jest do sporządzania dokumentacji dla każdej z nich. Jest to nie wątpliwie nie tylko kłopotliwe ale również niesie ze sobą dodatkowe koszty.

Z pozostałych artykułów warto zwrócić uwagę na niekorzystną dla podatników interpretację, która nakłada na podatników obowiązek korekty podatku naliczonego w sytuacji, gdy zaginęła dokumentacja źródłowa. Niestety, zaprezentowane stanowisko potwierdzają również organy podatkowe podczas kontroli zarówno skarbowych jak i podatkowych. W podobnym przypadku organ podatkowy zakwestionował w miesiącu grudniu całość odliczanego przez rok podatku naliczonego i wydał decyzję określającą. Obecnie sprawa jest przed sądem administracyjnym.

W tym miesiącu biuletyn omawia również zmiany w podatku od czynności cywilnoprawnych oraz zasady dokumentowania sprzedaży samochodu, od którego podatnik odliczał pełną kwotę podatku VAT.

Zapraszam do lektury.

dr Krzysztof Biernacki

Warto się zastanowić – nowe rozwiązania podatkowe

Zmiany w zakresie sporządzania dokumentacji podatkowej między podmiotami powiązаныmi

Już pod koniec kwietnia br. na stronach Rządowego Centrum Legislacji opublikowano projekt zmian do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Został on przyjęty w lipcu. Zmiany te odnoszą się do obowiązku przygotowywania dokumentacji cen transferowych dla transakcji z podmiotami powiązаныmi i mają na celu dostosowanie krajowych regulacji w zakresie cen transferowych do wytycznych dyrektywy Unii Europejskiej z 27 stycznia 2015 r. o zapobieganiu agresywnego planowania podatkowego oraz implementację wytycznych OECD w ramach inicjatywy BEPS (Base Erosion and Profit Shifting Action Plan). Mają także zapewnić wdrożenie kodeksu postępowania w zakresie dokumentacji cen transakcyjnych. Zmiany mają wejść w życie od 1 stycznia 2016 r. W minionym tygodniu sejm zaakceptował ostateczną wersję ustawy i przekazał ją do podpisu Prezydenta.

Główne zmiany dotyczą wyłączenia osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz mikroprzedsiębiorstw z obowiązku sporządzenia dokumentacji pomiędzy podmiotami powiązаныmi. Natomiast w stosunku do pozostałych przedsiębiorców wprowadzono zróżnicowanie zakresu wymaganej dokumentacji w zależności od wielkości przedsiębiorcy oraz wielkości transakcji przeprowadzanych

z podmiotami powiązаныmi. Wśród planowanych zmian znajduje się zmniejszenie zakresu podmiotów powiązanych przez podniesienie progu powiązań kapitałowych z 5 do 25%.

Jak wskazuje Ministerstwo Finansów dostosowanie wymogów dokumentacji pomiędzy podmiotami powiązаныmi do standardów międzynarodowych pozwoli na usprawnienie ich kontroli i ograniczenie zjawiska przenoszenia dochodów do innych jurysdykcji podatkowych. Zmiany w zakresie dokumentacji wchodzi w życie od 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących sprawozdań dla podmiotów o przychodach powyżej 750 mln euro, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Inne zmiany odnoszą się będą do zwolnienia z opodatkowania wypłacanych dywidend. Nowe przepisy zakładają, że aby zastosować zwolnienie od wypłaconych dywidend, płatnik będzie musiał otrzymać oświadczenie od podmiotu, na rzecz którego wypłacana jest dywidenda. Weryfikacja prawdziwości oświadczenia zostanie sprawdzona podczas kontroli podatkowej. Uzależnienie możliwości zastosowania zwolnienia dla dywidend od powyższego warunkuje zapobiec unikaniu lub uchylaniu się od opodatkowania przez podatników w przypadkach stosowania fikcyjnych uzgodnień, które

nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej.

Aby wypłacić dochód z dywidendy bez pomniejszenia go o zryczałtowany podatek dochodowy płatnik będzie musiał otrzymać oświadczenie od podmiotu, na rzecz którego wypłacana jest dywidenda. Bez oświadczenia, że w stosunku do tej należności nie stosuje się przepisów wyłączających zwolnienie w przypadku stosowania fikcyjnych uzgodnień, które nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej, podmiot wypłacający dywidendę będzie pobierać podatek. Weryfikacja prawdziwości oświadczenia zostanie sprawdzona podczas kontroli. Jeżeli organ podatkowy wykaze, że złożone przez odbiorcę dywidend płatnikowi oświadczenie jest fałszywe, wówczas określi zobowiązanie podatkowe i odmówi zastosowania zwolnienia od wypłaconych dywidend.

W sytuacji dywidend, które otrzymywać będą polscy rezydenci z zagranicy weryfikacja będzie się odbywać także w drodze kontroli organów podatkowych. Oświadczenie w tym przypadku nie jest składane, gdyż płatnikiem dochodu jest nierezydent. Zgodnie z projektem przepisy te mają wejść w życie 31 grudnia 2015 r. i będą miały zastosowanie do dochodów osiągniętych od 1 stycznia 2016 r.

„ Inne zmiany odnoszą się będą do zwolnienia z opodatkowania wypłacanych dywidend. Nowe przepisy zakładają, że aby zastosować zwolnienie od wypłaconych dywidend, płatnik będzie musiał otrzymać oświadczenie od podmiotu, na rzecz którego wypłacana jest dywidenda. Weryfikacja prawdziwości oświadczenia zostanie sprawdzona podczas kontroli podatkowej.”

Co nowego w podatkach w 2015r.

Zmiany w PCC od 2016 r.

15 maja 2015 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw, którą Prezydent podpisał 20 lipca br. Ustawa ta wprowadza pewne zmiany w przepisach o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. 2000 Nr 86 poz. 959). Zmiany wchodzi w życie od 1 stycznia 2016 r. i znajdują zastosowanie do tych czynności cywilnoprawnych, wobec których obowiązek podatkowy powstał po tej dacie. Zakres zmian obejmuje takie kwestie jak zniesienie współwłasności, umowę zamiany, umowę sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym, umowę pożyczki odnawialnej, zniesienie zwolnienia z tytułu nabycia własności nieruchomości stanowiących, gospodarstwo rolne lub jego część czy zagadnienie dotyczące deklaracji PCC-3.

1. Zniesienie współwłasności

Obecnie podatek PCC obowiązywał w przypadku całkowitego zniesienia współwłasności, jednakże od 1 stycznia 2016r. podatkiem tym objęte zostanie częściowe zniesienie współwłasności oraz odpłatne wyodrębnienie własności lokali na rzecz niektórych lub wszystkich właścicieli.

2. Umowa zamiany

W ramach tej zmiany do art. 1 ustawy, został dodany także ust. 4a, który stanowi, że umowa zamiany rzeczy podlega opodatkowaniu także gdy tylko jeden z przedmiotów czynności prawnej znajduje się na terytorium RP. Obecnie, aby podatek mógł zostać nałożony, obie rzeczy (lub prawa majątkowe) musiały znajdować się na terytorium Polski.

3. Umowa sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym

Przewiduje się zniesienie wyłączenia z opodatkowania sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym. Zgodnie bowiem z obecnie obowiązującym art. 2 pkt 3 ustawy o PCC,

podatkowi PCC nie podlegają umowy sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym lub upadłościowym.

4. Umowa pożyczki odnawialnej (rewolwingowej)

Pożyczka odnawialna cechuje się tym, że pożyczkodawca zobowiązuje się do udostępnienia pożyczkobiorcy określonej sumy pieniędzy, z której ten może w różnym czasie pobrać pieniądze jednorazowo lub w transzach. Po spłacie tych transz, pożyczkobiorca może ponownie pobrać pieniądze.

Projekt ustawy przewiduje aby zmienić moment, w którym powstaje obowiązek podatkowy, z chwili dokonania czynności (zawarcia umowy pożyczki) na chwilę każdorazowej wypłaty środków pieniężnych na podstawie umowy pożyczki odnawialnej. Dodatkowo, zmieni się podstawa opodatkowania dla umowy pożyczki tego typu – będzie to każdorazowy moment wypłaty środków pieniężnych (art. 6 ust. 1 pkt 7 ustawy o PCC).

5. Zniesienie zwolnienia z tytułu nabycia własności nieruchomości stanowiących, gospodarstwo rolne lub jego część

Zniesione zostaje zwolnienie z tytułu nabycia własności nieruchomości stanowiących gospodarstwo rolne lub jego część (art. 9 pkt 2 ustawy o PCC).

6. Umowa pożyczki między osobami najbliższymi – zwolnienie od podatku

Doprecyzowanie warunków dotyczących zwolnienia od podatku z tytułu pożyczki w formie pieniężnej na podstawie umowy zawartej między osobami najbliższymi. Pierwszym warunkiem jest złożenie przez pożyczkobiorcę deklaracji w sprawie podatku PCC właściwemu organowi podatkowemu w terminie 14 dni od daty zawarcia umowy, chyba że umowa została zawarta w formie aktu notarialnego. Drugim warunkiem, jest udokumentowanie otrzymania środków pieniężnych na rachunek bankowy albo rachunek prowadzony przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.

7. VAT – zwolnienie

Zwolnione z PCC zostają czynności w zakresie, w jakim są opodatkowane VAT oraz zwolnione od tego podatku, z wyjątkami wskazanymi w tym artykule. Chodzi o: umowy sprzedaży i zamiany, których przedmiotem jest nieruchomości lub jej część, albo prawo użytkowania wieczystego, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub prawo do miejsca postojowego w garażu wielostanowiskowym lub udział w tych prawach, umów sprzedaży udziałów i akcji w spółkach handlowych.

8. Odpowiedzialność notariuszy

Proponuje się ograniczenie odpowiedzialności notariuszy tak, aby nie ponosili jej za niepobrany podatek lub pobrany w wysokości niższej od należnej w sytuacji, gdy nie ponoszą winy za jego niepobranie, szczególnie przy zachowaniu należytej staranności.

9. Umowa spółki – zwolnienie od podatku

Zwiększono katalog przesłanek dla zwolnienia umowy spółki od PCC. Podlega on zwrotowi gdy wysokość kapitału zakładowego spółki kapitałowej została zarejestrowana w wysokości niższej niż przewidywała umowa spółki (w części stanowiącej różnicę między podatkiem zapłaconym a podatkiem należnym od podwyższenia kapitału ujawnionego w rejestrze przedsiębiorców) lub gdy spółka nie została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców.

10. Właściwość organów

Obecnie, gdy nie można ustalić właściwości miejscowej na podstawie przepisów prawa podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście. Celowym wydaje się aby organ ten był właściwy także zamiast Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa Śródmieście we wszystkich przypadkach, gdy nie można ustalić właściwego organu podatkowego zgodnie z przepisami ustawy o PCC.

NSA wymyślił – kontrowersyjne wyroki sądów

Sprzedaż samochodu a aktualizacja informacji VAT-26 – wyrok WSA

„ W przedmiotowej sprawie Wnioskodawcą była spółka zajmująca się obrotem pojazdami samochodowymi. (...) Duża część samochodów wykorzystywanych wyłącznie w celu prowadzenia działalności gospodarczej, dla których złożono informacje VAT-26 podlega sprzedaży, która nie jest wcześniej planowana.”

Z uzasadnienia: w momencie zbycia pojazdu następuje obowiązek złożenia aktualizacji informacji VAT-26, ponieważ z tym dniem następuje zmiana wykorzystania pojazdu samochodowego. Tak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z 9 lipca 2015 r. o sygn. akt I SA/Kr 890/15.

W przedmiotowej sprawie Wnioskodawcą była spółka zajmująca się obrotem pojazdami samochodowymi. Posiadają oni samochody demonstracyjne, samochody do wynajmu, samochody oddziałowe oraz samochody służbowe. W przypadku samochodów, które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej spółka składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informację o pojazdach samochodowych na formularzu VAT-26. Duża część

samochodów wykorzystywanych wyłącznie w celu prowadzenia działalności gospodarczej, dla których złożono informacje VAT-26 podlega sprzedaży, która nie jest wcześniej planowana. Spółka zapytywała czy w tej sytuacji powstaje obowiązek składania aktualizacji informacji VAT-26 w przypadku dokonania dostawy towaru (samochodu), a zatem całkowitego zaprzestania jego wykorzystywania.

Spółka przyjęła stanowisko, iż nie jest ona zobowiązana do dokonywania aktualizacji, ponieważ nie następuje zmiana sposobu wykorzystywania samochodu, która to nakłada obowiązek aktualizacji deklaracji. Zdaniem spółki, obowiązek aktualizacji odnosi się do tych, którzy decydują się na zmianę przeznaczenia pojazdu z gospodarczego na tzw. mieszany, uprawniający do odliczenia jedynie połowy kwoty podatku. W przedmiotowej kwestii nie dochodzi do zmiany sposobu wykorzystania pojazdu, ponieważ samochód całkowicie zostaje wyłączony z działalności gospodarczej spółki.

Organ podatkowy nie zgodził się z powyższym stanowiskiem Spółki. Wskazał, że przepisy ustawy o VAT nie precyzują co należy rozumieć przez zmianę wykorzystywania pojazdu samochodowego. W ocenie organu termin ten należy interpretować szeroko, tzn. aktualizację informacji składa się w przypadku zmiany wykorzystywania

pojazdu samochodowego z wykorzystywania wyłącznie do działalności gospodarczej na wykorzystywane do celów mieszanych lub w ogóle nie służących prowadzeniu działalności gospodarczej. A skoro samochody w wyniku sprzedaży nie są wykorzystywane przez spółkę w prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, to w wyniku tych zdarzeń następuje obowiązek złożenia aktualizacji informacji VAT-26, ponieważ z tym dniem następuje zmiana wykorzystywania pojazdu samochodowego.

Następnie sprawę rozstrzygnął WSA w Krakowie, który zgodził się z fiskusem. WSA podkreślił, że pełne odliczenie przysługuje m.in. w odniesieniu do wydatków związanych z pojazdami wykorzystywanymi przez podatnika wyłącznie do działalności gospodarczej. W przypadku sprzedaży pojazdu dochodzi do sytuacji, w której przestaje być on wykorzystywany do celów działalności gospodarczej i od tego momentu ustaje prawo podatnika do odliczenia podatku VAT, o czym stosowny organ musi zostać powiadomiony. Jeśli mówi się bowiem o celach innych niż działalność gospodarcza, to również o całkowitym zaprzestaniu wykorzystywania pojazdu wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Wówczas bowiem pojazd nie będzie już służył celom działalności gospodarczej. Wyrok nie jest prawomocny.

O czym warto pamiętać

Korekta VAT w przypadku zniszczenia dokumentacji i faktur

Zgodnie z ustawą o podatku od towarów i usług podstawą odliczenia podatku VAT jest posiadanie odpowiedniej dokumentacji, w tym przede wszystkim faktur dokumentujących dane zdarzenie. W myśl art. 112 podatnicy są obowiązani przechowywać ewidencje prowadzone dla celów rozliczania podatku oraz wszystkie dokumenty, w szczególności faktury, związane z tym rozliczaniem do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

Obowiązki w zakresie przechowywania dokumentów podatkowych nakładają także przepisy Ordynacji Podatkowej, zgodnie z którą podatnicy obowiązani są do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowując księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, chyba że ustawy podatkowe stanowią inaczej.

W sprawie zniszczenia dokumentów podatkowych wydano interpretację podatkową, która jest bardzo niekorzystna dla podatników. We wniosku o jej wydanie wskazano, że w wyniku pożaru domu mieszkalnego całkowicie zniszczyła się dokumentacja prowadzona przez podatkniczkę a dotycząca prowadzonej działalności gospodarczej. Obejmowała ona księgi przychodów i rozchodów, ewidencje zakupów VAT, ewidencje sprzedaży VAT, faktury VAT, rachunki i inne dokumenty źródłowe. Wnioskodawczyni wskazała, że nie jest możliwe odtworzenie całej spalonej dokumentacji firmy z uwagi na to, że dotyczyła ona różnych transakcji, w tym jednorazowych, z różnymi przedsiębiorcami, z których wielu już nie istnieje. Podkreśliła, że jedyne dokumentami potwierdzającymi wysokość uzyskiwanych dochodów, jak również poniesionych kosztów są złożone

deklaracje VAT-7. Jej wątpliwości odnosiły się do tego, czy brak dokumentacji będzie powodował obowiązek złożenia korekty VAT.

Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy wydał interpretację z dnia 14 lipca 2014 r., nr ITPP1/443-407/14/KM w powyższej sprawie. Wskazał w niej m.in. że na gruncie podatku VAT kluczowe w kontekście wykazania prawidłowości rozliczeń jest posiadanie faktur VAT (zarówno faktur sprzedaży, jak i faktur zakupu), gdyż to one są dokumentami źródłowymi, na podstawie których dokonuje się zapisów w ewidencji VAT oraz rozliczenia kwot podatku naliczonego. W przypadku dokonywania sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej należy też posiadać kopie paragonów fiskalnych oraz raporty dobowe.

DIS w Bydgoszczy wskazał, że żaden z przepisów ustawy o VAT oraz aktów wykonawczych nie zwalnia podatnika z obowiązku udokumentowania fakturą VAT (lub duplikatem takiej faktury) prawa do obniżenia podatku należnego o określoną kwotę podatku naliczonego nawet w przypadku, gdy utrata dokumentów źródłowych nastąpiła wskutek działania siły wyższej (np. powodzi czy pożaru). Podatnik jest zobowiązany do posiadania dokumentów potwierdzających prawo do odliczenia określonych kwot podatku naliczonego nie tylko w momencie dokonywania samego odliczenia i składania deklaracji VAT za dany okres, lecz także przez cały okres po odliczeniu, aż do upływu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego za ten okres. W razie braku faktur VAT lub ich duplikatów podatnik jest zobowiązany do skorygowania odliczonego podatku naliczonego przez złożenie korekt deklaracji

VAT-7, w których podatek ten odliczono.

Organ podatkowy podkreślił ponadto, że brak wiarygodnych, rzeczywistych danych i to niezależnie od okoliczności, które spowodowały utratę dokumentacji podatkowej, obciąża podatnika, zatem w jego interesie powinno być dolożenie wszelkich starań, aby odtworzyć w miarę możliwości jak największą ilość dokumentów źródłowych. To na podatniku, a nie na organach podatkowych spoczywa ciężar dowodu w zakresie dokumentów źródłowych stanowiących podstawę zapisów w ewidencjach księgowych. W odtworzeniu dokumentacji pomocne okazać się mogą też zestawienia transakcji potwierdzone przez kontrahentów czy elektroniczne kopie dokumentów i ewidencji, a także wyciągi bankowe, które pozwolą na wykazanie przepływów finansowych.

Zdaniem organu podatkowego nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że jedyne dokumentami potwierdzającymi wysokość poniesionych kosztów są złożone deklaracje VAT-7, nie stanowią one bowiem całościowego materiału dowodowego, a tym samym nie można ich uznać za jedyny dowód w sprawie ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązań podatkowych. W przypadku braku faktur VAT lub ich duplikatów, podatnik jest więc zobowiązany do skorygowania odliczonego podatku naliczonego przez złożenie korekt deklaracji VAT-7, w których podatek ten odliczono. Powoływanie się na okoliczność dokonywania jednorazowych transakcji z „różnymi przedstawicielami handlowymi, z których wielu już nie istnieje” nie może wywołać oczekiwanego skutku w postaci prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z zakupu od tych podmiotów bez konieczności weryfikacji przedstawionych faktów.

Kim jesteśmy

Kancelaria świadczy usługi szeroko pojętego doradztwa dla przedsiębiorców od 2004 roku. W dotychczasowym okresie współpracowała przy świadczeniu usług doradztwa podatkowego również na rzecz klientów międzynarodowych. Obecnie Kancelaria specjalizuje się w doradztwie

podatkowym i prawnym związanym z przekształceniami przedsiębiorstw oraz tworzeniem tzw. planów sukcesji. Złożoność transakcji narzuca konieczność świadczenia tzw. doradztwa zintegrowanego, które obejmuje pomoc zarówno doradcy podatkowego, jak również radcy prawnego,

doradcy finansowego oraz biegłego rewidenta.

biuro@kancelaria-initium.pl
www.kancelaria-initium.pl